

[Ministeren for handel, industri og søfart.]
det ærede medlem får lidt svært ved det. Overhovedet synes jeg, det ærede medlem skulle være lidt forsigtig med at tale om direktiver fra udlandet. Mon ikke det er et andet parti end det, jeg tilhører, der får direktiver fra udlandet?

Er det ærede medlem ganske ukendt med, hvordan man fører forhandlinger på internationalt plan? Danmark kommer til Paris og deltager i en international konference om disse frilister ganske på lige fod med andre lande, med samme stemmeret som alle andre lande. Der bliver forelagt forslag om friliste, og Danmark kan stemme ja eller nej, ganske som Danmark vil. Der er absolut frihed. Danmark kan deltage i diskussionen, som Danmark ønsker det, og benytter her lejligheden til at få den bedst mulige belysning af, hvor vidtrækkende de forpligtelser er, vi skal indgå, og efter dèr at være blevet henvist til undtagelsesparagraffen, § 6, efter ved forskellige forhandlinger udenfor det egentlige møde at være blevet klar over, at Danmark ikke bliver tvunget til at gøre noget, der strider imod vore økonomiske, produktions- og beskæftigelsesmæssige interesser ved at tiltræde forslaget, så tiltræder Danmark ganske frivilligt. Det er jo den måde, alle internationale konferencer foregår på, og der er ikke skygge af direktiver fra udlandet i det. Jeg troede ellers, at det ærede medlem som medlem af det parti, han tilhører, havde et meget nøje kendskab til, hvad direktiver fra udlandet består i, så at de misforståelser, det ærede medlem her har givet udtryk for, ikke var kommet frem. Jeg skal hermed overlade det ærede medlem til hans skæbne.

Jeg skal dernæst gå over til de såkaldte „spagfærdige“ bemærkninger, det ærede medlem hr. Villemoes fremsatte. Jeg er godt klar over, at det med abrikoser og appelsiner ikke var så slemt ment, og jeg forstod også på det ærede medlems udtalelser, at han nok var klar over, at jeg ikke kan have noget ansvar for kvaliteten af disse abrikoser og appelsiner. Hvori består mit ansvar i den sag? Mit ansvar i denne sag består i, at jeg som medlem af regeringen er medansvarlig for, at vi har en aftale med Spanien. Det ved jeg, det ærede medlem hr. Villemoes ikke vil være uenig med mig i, at vi har. Dernæst består mit ansvar i, at jeg har fordelt bevillingerne på abrikoser og appelsiner, men videre rækker mit ansvar ikke; dèr slutter mit ansvar, og dèr begynder de private købmænds.

Det var dem, der sluttede kontrakterne, det er dem, der har købt varerne, har sluttet

kontrakt om pris og kvalitet og leveringsvilkår. Det har jeg ikke haft noget med at gøre.

Spiritussen fra Frankrig skal jeg heller ikke gå dybt ind på. Det ærede medlem hr. Villemoes ved lige så godt som jeg, at Frankrig efterhånden er blevet en af vore største handelspartnere — jeg vil tro, at Frankrig i dette øjeblik er vor næststørste handelspartner —, og på ganske samme måde som Frankrig ikke slipper for at aftage danske varer af mere sekundær betydning, således slipper vi heller ikke for rødvin og cognac og andre rare sager, selv om der måske var de ting, vi kunne have mere brug for.

Jeg er fuldkommen enig med det ærede medlem hr. Villemoes om dobbelprissystemets forkastelighed. Danmark må kræve ligestilling på dette område, alle små nationer må kræve, at der med hensyn til de priser, der forlanges, er ligestilling mellem alle landene. Vi har fra dansk side fornylig, som det er blevet bemærket, fremført vor protest overfor England vedrørende kulprisernes forhøjelse, og vi har i sinde på baggrund af et prismateriale, der for tiden arbejdes med, at finde udvej for at gå videre med denne sag, men jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Villemoes i, at det ikke blot er et spørgsmål om kulprisernes forhøjelse, det er et spørgsmål om selve dobbelprissystemet, et system, der også blev berørt i en resolution, der blev vedtaget i Paris sammen med frilisteresolutionen, og hvor det blev fastslået, at man inden en bestemt dato, såvidt jeg husker i januar måned, skulle have fremskaffet en rapport om sagen, og hvortil altså England og andre lande, der måtte have dobbeltpriser, må give deres forklaringer.

Det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen henstillede, at man ikke ringede for meget med valgklokken. Nu er det jo en meget benyttet klokke; det er ikke os alene, der har ringet med den. Hvis jeg ikke husker galt, blev der på et vist tidspunkt trukket meget kraftigt i valgklokkesnoren i folketinget fra konservativ side, og så sent som i dag har hr. Aksel Møller i det andet høje ting erklæret, at han i og for sig meget hellere havde set, at dette var endt i et valg, men sådan som situationen lå, måtte han foretrække denne fredelige løsning. Der er ringet meget med valgklokken. Jeg kan måske med henblik på frilisterne tilføje, at der dog ikke er sat valgklokker på friliste, kun vækkeure.

Jeg takker iøvrigt de ærede ordførere for de velvillige bemærkninger og for den hur-